

ce działek ewidencyjnych. Natomiast ustalamy z udziałem stron wszystkie te granice, które nie mają obecnie statusu granic ustalonych według stanu prawnego. Do przepisów w prowadzamy nową uproszczoną procedurę ustalenia tych granic, która usankcjonuje je jako ustalone według stanu prawnego. Propozycje takiego rozwiązania opisałem w GEODECIE 1/2016 w artykule pt. „Rozgraniczenie bez decyzji”.

2. Przy podziałach nieruchomości dla przyjmowanych granic dzielonych nieruchomości stosujemy taką samą procedurę jak w pkt 1.

3. Wprowadzamy do przepisów znak konwencjonalny, którym będziemy oznaczali na mapach i w bazach danych wszystkie punkty załamania gra-

nic nieruchomości ustalonych według stanu prawnego.

4. Konieczne jest także ustalenie w przepisach jednoznacznych zasad czuwania przez geodetów powiatowych nad bieżącą aktualizacją katastru. Powinni oni otrzymać odpowiednie instrumenty do wyegzekwowania tej aktualizacji.

5. Należy jednoznacznie ustalić, jakie obowiązki związane z dostarczeniem danych o bieżących zmianach do katastru mają właściciele nieruchomości, wieczysci użytkownicy, władający i zarządcy.

6. Trzeba też rozważyć, czy osoby wymienione w pkt 5 powinny w jakimś stopniu uczestniczyć w kosztach prowadzenia katastru. A może lepszym rozwiązaniem byłby odpis 1 lub 2% podatku od nieruchomości na rzecz aktualizacji katastru.

7. Do czasu przeprowadzenia przekształcenia ewidencji gruntów i budynków w pełnowartościowy kataster nieruchomości przed wydaniem wyrysów i wypisu z ewidencji do księgi wieczystej lub innych celów należy sprawdzić jakość granic. A jeśli są one błędne lub mało dokładne, należy je poprawić w trybie opisanym w pkt 1. Taka regulacja powinna znaleźć się w przepisach.

Bogdan Grzechnik

twórca stałych uprawnień i pierwszy przewodniczący Komisji Kwalifikacyjnej w 1984 roku, doświadczony pracownik administracji geodezyjnej, w tym szczebla centralnego, wykonawca wielu prac, współwłaściciel firmy geodezyjno-prawnej Grunt, społecznik, aktywny działacz SGP oraz GIG, której wiele lat prezesował

Uzupełnienie artykułu nt. reformy rolnej (GEODETA 2/2017)

O mobilizacji sił mierniczych

Okazuje się, że pisząc artykuł „Sprawiedliwość nawet po 70 latach. Geodezyjne reperkusje reformy rolnej z 1944 r.”, przeczyłem krótki, ale ostry dekret z 7 października 1944 r. o mobilizacji sił mierniczych. Dziękuję kole-

gom za przypomnienie i zamieszczam jego treść poniżej.

Okazuje się, że poza określeniem „fachowy czynnik”, którego użyto w dekreście z 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej, miesiąc później nazwano

nas „siłami mierniczymi”. Do reformy zmobilizowano wszystkich geodetów do 60. roku życia „wraz z posiadaniem przyrządami mierniczymi”. Z art. 5 wynika, że nie było żartów, bo za odmowę udziału w tej akcji grozi-

ły dwa lata odsiadki i nawet 5 lat utraty prawa wykonywania zawodu. Prawdopodobnie w pośpiechu zapomniano o tej „drobnej” sprawie w pierwszym dekreście i dlatego konieczny był drugi.

Bogdan Grzechnik

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 7 października 1944 r.

o mobilizacji sił mierniczych.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Wszystkie siły miernicze do ukończonych lat 60-ciu podlegają wraz z posiadaniem przyrządami mierniczymi mobilizacji dla wykonania dekretu o reformie rolnej.

Art. 2. Za siły miernicze w rozumieniu art. 1 uważa się:

- 1) inżynierów mierniczych,
- 2) mierniczych przysięgłych,
- 3) mierniczych, praktykantów na mierniczych przysięgłych i absolwentów szkół mierniczych, zarówno zatrudnionych w urzędach ziemskich jak i wolno praktykujących.

Art. 3. Zmobilizowane siły miernicze, jeśli nie są jeszcze pracownikami w urzędach ziemskich, będą wynagradzane według norm przewidzianych dla personelu pomiarowego wojewódzkich urzędów ziemskich.

Art. 4. Kierownik Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych określi w drodze rozporządzenia sposób i tryb przeprowadzenia mobilizacji sił w art. 2 wymienionych.

Art. 5. Kto uchyla się od obowiązków wynikających z dekretu niniejszego oraz rozporządzeń na jego podstawie wydanych, podlega karze aresztu do lat dwóch, a ponadto orzeczona może być dodatkowo utrata prawa wykonywania zawodu na czas do lat pięciu. Do orzekania właściwe są sądy grodzkie.

Art. 6. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikom Resortów: Rolnictwa i Reform Rolnych i Sprawiedliwości.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej
Rady Narodowej: *Bolesław Bierut*

Przewodniczący Polskiego Komitetu
Wyzwolenia Narodowego:

Edward Bolesław Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Rolnictwa
i Reform Rolnych:

Andrzej Witos